

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **K. K.**
skazanego za czyn z art. 207 § 1a k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 26 stycznia 2024 r.,
wniosku kuratora małoletniego oskarżyciela posiłkowego
w przedmiocie zasądzenia kosztów pomocy prawnej
na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. w zw. z art. z art. 637 a k.p.k. i in.

p o s t a n o w i ł:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego M. U.
([...] Radcy Prawni M. U. w [...]), kuratora małoletniego
oskarżyciela posiłkowego X.Y., kwotę 184, 50 zł (sto
osiemdziesiąt cztery zł i pięćdziesiąt gr), w tym 23% VAT, tytułem
reprezentowania małoletniego oskarżyciela posiłkowego X.Y. w
postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Poznaniu wyrokiem z dnia 16 marca 2023 r., sygn. akt IV Ka 17/23, zmienił wyrok Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 29 września 2022 r., sygn. akt VI K 30/22, skazujący K. K. za przestępstwo z art. art. 207 § 1a k.k. i in. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione na szkodę małoletniego X.Y.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego; pisemną odpowiedź na tę skargę złożył prokurator, zaś kurator małoletniego oskarżyciela posiłkowego X.Y. złożyła pismo nazwane jako „Stanowisko kuratora oskarżyciela

posiłkowego w przedmiocie kasacji”. Wskazała w nim, że „przychyla się do stanowiska prokuratora o oczywistej bezzasadności kasacji obrońcy skazanego K.K. od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dn. 16.03.2023 r., sygn. akt IV Ka 17/23” oraz że wnosi o oddalenie kasacji ze względu na jej oczywistą bezzasadność. Nadto, powołując się na § 1 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej, wystąpiła o przyznanie jej wynagrodzenia za pełnienie funkcji kuratora w postępowaniu przez Sądem Najwyższym w wysokości 100% stawki minimalnej za czynności radców prawnych określonych w przepisach rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych, podwyższonego o stawkę podatku od towarów i usług (VAT) w wysokości 23%.

Sąd Najwyższy postanowieniem wydanym na posiedzeniu w dniu 14 listopada 2023 r., I KK 358/23, oddalił wspomnianą kasację, uznając ją za oczywiście bezzasadną, jednak nie wypowiedział się co do kosztów żądanych przez kuratora małoletniego. Kolejnym pismem kurator podtrzymała żądanie zasądzenia na jej rzecz kosztów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek w przedmiocie należności kuratora zasługuje na uwzględnienie. Radca prawny M. U. postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 16 czerwca 2021 r., sygn. akt IV Nsm 977/21, została ustanowiona kuratorem dla małoletniego X.Y. „celem reprezentacji i strzeżenia jego praw w postępowaniu prowadzonym przez Prokuraturę Rejonową Poznań-Wilda w Poznaniu pod sygn. akt [...] i ewentualnym dalszym postępowaniu karnym” (k. 209 akt sprawy). Sugeruje to, że zlecono radcy prawnej reprezentowanie małoletniego w całym postępowaniu karnym, także w postępowaniu kasacyjnym, gdy takie będzie prowadzone po uprawomocnieniu się orzeczenia. W dalszej kolejności należy wskazać, że do powołanego przez kuratora rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. z 2018 r., poz. 536) nawiązuje art. 99³ § 2

Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, w którym jest mowa o wynagrodzeniu reprezentanta dziecka niebędącego adwokatem lub radcą prawnym. W przypadku podmiotu profesjonalnego należy mieć w polu widzenia art. 99³ § 3 k.r.o., który stanowi, że do ustalenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków reprezentanta dziecka będącego adwokatem lub radcą prawnym stosuje się odpowiednio przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o advokaturze lub art. 22³ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych. W rozpatrywanym przypadku przepisami wykonawczymi będą przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego urzędu (Dz. U. z 2019 r., poz. 68 z późn. zm.), a nie, jak uważa wnioskodawczyni, przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych (z dnia 22 października 2015 r.). W sytuacji, gdy kurator małoletniego nie sporządziła wymagającej znaczącego nakładu pracy własnej formalnej odpowiedzi na kasację, co skłaniałoby do rozważenia, czy jej wynagrodzenie nie powinno być ustalone według stawki dotyczącej sporządzenia opinii o braku podstaw do wniesienia kasacji (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 22 listopada 2017 r., V KK 147/17; z dnia 9 stycznia 2020 r., IV KK 613/19; z dnia 19 sierpnia 2022 r., IV KK 735/21), a poprzestała na piśmie jedynie afirmującym stanowisko prokuratora (w tekście cyt.: „Prokurator w odpowiedzi na kasację słusznie wskazał ..., Prokurator słusznie zauważył także ..., Także w pozostałym zakresie kurator małoletniego oskarżyciela posiłkowego przychyliła się do stanowiska Prokuratora zawartego w odpowiedzi na kasację”), za słuszne uznano przyznanie jej wynagrodzenia przewidzianego za „dokonanie określonej czynności procesowej w toku postępowania sądowego”, tj. obliczonego jako 25% stawki minimalnej przewidzianej za obronę w sprawie, w której ta czynność ma być dokonana (§ 18 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r.), powiększonego o 23% VAT (§ 4 ust. 3 rozporządzenia). Wobec tego przy obliczeniu należności kuratora należało uwzględnić, że stawka minimalna przewidziana za obronę w sprawie rozpoznawanej przez Sąd Najwyższy

wynosi 600 zł (§ 17 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia), co prowadziło do ustalenia kwoty wskazanej w części dyspozytywnej postanowienia.

[PGW]

[ał]